

Sygn. akt III RC 111/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2023r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący : sędzia Rafał Agaciński

Protokolant : st. sekr. sąd. Anna Domagalska

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2023r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K. (1)

przeciwko M. K. (2)

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

1. ustanawia rozdzielność majątkową pomiędzy małżonkami M. K. (1) i M. K. (2) nazwisko rodowe G. (akt małżeństwa sporządzony został w USC w W. pod numerem (...)) z dniem 1 marca 2020r.,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

sędzia Rafał Agaciński

Sygn. akt III RC 111/22

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 kwietnia 2023 r.

Pozwem złożonym w dniu 23.06.2023 r. M. K. (1), reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o ustanowienie z dniem 01.04.2016 r. rozdzielności majątkowej pomiędzy powodem i pozwaną M. K. (2), pozostającymi w związku małżeńskim zawartym w dniu 19.09.2003 r. w W. oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dnia 19.09.2003 r. strony zawarły związek małżeński, w trakcie którego obowiązywał ustrój wspólności majątkowej małżeńskiej. Od 01.04.2016 r. strony mieszkają osobno i funkcjonują w rozdzielności faktycznej. Ustała również ich więź gospodarcza. Dochody jakie powód uzyskuje z tytułu pracy przeznacza na utrzymanie siebie i dzieci. Pozwana osiąga własne dochody. Obecnie toczy się pomiędzy stronami sprawa rozwodowa, zainicjowana przez pozwaną.

W piśmie procesowym z dnia 12.07.2022 r. M. K. (2) wskazała, że z uwagi na rozmowy, jakie toczą się pomiędzy nią a powodem, nie składa odpowiedzi na pozew. W trakcie mediacji której celem był podział ich wspólnego majątku M. K. (1) oświadczył, że cofnie pozew w niniejsze sprawie. Z ostrożności procesowej pozwana zastrzegła sobie prawo do złożenia odpowiedzi na pozew na dalszym etapie postępowania.

Pismem procesowym z dnia 18.11.2022 r. pozwana M. K. (2) uznała powództwo co do zasady, wnosząc o ustanowienie rozdzielności majątkowej pomiędzy nią a powodem M. K. (1) począwszy od 1 marca 2020 r. wskazując, że to wtedy właśnie powód faktycznie ostatecznie wyprowadził się z ich wspólnego domu. Do tego czasu małżonkowie wspólnie łążyli na małoletnie dzieci oraz utrzymanie ich domu i zaspakajali potrzeby swojej rodziny, a nadto wyjeżdżali na wspólne wakacje oraz podejmowali próby naprawy swojego małżeństwa, które to próby zakończyły się ostatecznie w marcu 2020r.

W toku rozprawy z dnia 18.11.2022r. M. K. (2) sprecyzowała swoje stanowisko wskazując, że ustanowienie rozdzielności majątkowej pomiędzy nią i powodem powinno nastąpić z dniem 01.03.2020r.

Sąd ustalił, co następuje:

M. K. (1) i M. K. (3) z d. G. zawarli związek małżeński w dniu 19.09.2003r. w W.. W małżeństwie stron obowiązuje ustrój majątkowej wspólności małżeńskiej. Pomiedzy małżonkami nie były orzekane separacja prawna, zniesienie wspólności lub ustanowienie rozdzielności majątkowej. Żaden z małżonków nie jest ubezwłasnowolniony ani nie orzeczono w stosunku do niego o upadłości. Przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie pomiędzy stronami nie toczyło się wcześniej żadne postępowanie o ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej w ich małżeństwie.

Ze związku małżeńskiego stron pochodzi troje dzieci M. K. (4) ur. (...), L. K. ur. (...) i J. K. ur. (...) W ostatnim okresie trwania małżeństwa strony zamieszkiwały wraz z dziećmi w domu położonym w miejscowości W., Osiedle (...), stanowiącym ich współwłasność majątkową. Na co dzień powód pracował w firmie (...) sp. z o.o., a pozwana zatrudniona była jako nauczycielka. Strony wspólnie ponosiły koszty związane z utrzymaniem ich rodziny oraz domu, przy czym każdy z nich posiadał własny rachunek bankowy, na który wpływały ich wynagrodzenia za pracę.

Małżeństwo stron było bardzo burzliwe i układało się różnie. Zdarzało się, że powód wywoływał awantury domowe, często pod wpływem alkoholu, w trakcie których stosował wobec pozwanej przemoc fizyczną oraz werbalną. Wielokrotnie skutkowało to okresowymi rozstaniem małżonków, połączonymi z wyprowadzkami powoda z ich wspólnego domu, po których dochodziło do prób naprawy małżeństwa i powrotu M. K. (1) do miejsca ich wspólnego zamieszkania. Nadto wyrokiem z dnia 22.06.2016r. wydanym w sprawie sygn. akt II K 259/16 M. K. (1) uznany został winnym popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i 157 § 2 k.k. na szkodę M. K. (2) wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, jednocześnie orzekając wobec niego nakaz opuszczenia lokalu w W. Osiedle (...) zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną M. K. (2) na okres 5 lat, zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej M. K. (2) przez okres 5 lat, zakaz bezpośredniego kontaktowania się z pokrzywdzoną M. K. (2) bez jej zgody oraz zakaz przebywania w lokalu w W. Osiedle (...) bez pisemnej zgody pokrzywdzonej przez okres 5 lat od uprawomocnienia się wyroku. W trakcie trwania tego postępowania M. K. (1) przebywał w areszcie, a po jego zakończeniu karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem odbywał w systemie dozoru elektronicznego.

Pozwem złożonym dnia 14.06.2016r. w Sądzie Okręgowym w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. M. K. (2) wniosła o rozwiązanie jej małżeństwa z M. K. (1) poprzez rozwód. Sprawa ta prowadzona pod sygn. akt XIV C 716/16, została zawieszona postanowieniem z dnia 14.02.2017r. na wniosek M. K. (2), gdyż strony podjęły próbę ratowania swojego małżeństwa.

W tym czasie powód odbywał w systemie dozoru elektronicznego kolejne kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Wągrowcu w sprawach sygn. akt II K 259/16 i II K 188/14. Powoda nadal obowiązywał wtedy zakaz zbliżania się do pozwanej oraz przebywania w ich wspólnym domu. Odbywając karę pozbawienia wolności powód zamieszkiwał najpierw w wynajmowanym lokalu, a następnie w domu swoich rodziców w T. P.. Nadto jednak przyjeżdżał do pozwanej do domu w W. i w zależności od tego, na jakim etapie był ich związek i jak układały się stosunki pomiędzy nimi, spędzał tam kilka godzin, zostawał na noc lub zamieszkiwał przez dłuższe okresy czasu.

Postanowieniem z dnia 26.02.2018 r., sygn. akt XIV C 716/16 sprawa o rozwód M. K. (2) i M. K. (1) została umorzona z uwagi na mocy art. 428 § 2 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 08.06.2018 r. wydanym w sprawie sygn. akt II Ko 1400/17 Sąd Rejonowy w Wągrowcu na wniosek M. K. (1) wyjaśnił wątpliwości co do wykonania kary orzeczonej wyrokiem z dnia 22.06.2016r. sygn. akt II K 259/16 wobec skazanego M. K. (1) w zakresie zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej M. K. (2) w ten sposób, że skazany posiada zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej M. K. (2) bez jej zgody, a zatem za zgodą żony powód mógł przyjeżdżać do domu i przebywać z żoną i dziećmi.

W okresie od czerwca 2016 r. do marca 2020r. M. K. (1) i M. K. (2) w różnym czasie i przez różne okresy faktycznie zamieszkiwali wspólnie, podejmując kolejne próby ratowania swojego małżeństwa. W tym czasie wyjeżdżali na wspólne wakacje, razem łożyli na utrzymanie domu w W., a także na zaspokojenie potrzeb swojej rodziny. W 2018r. powód przekazał żonie kwotę 2.000 zł na zakup samochodu. W tym okresie nie zdarzyło się by któryś z małżonków chciał zaciągnąć znaczniejsze zobowiązanie finansowe lub dokonać większego zakupu czy sprzedaży składnika majątkowego np. samochodu, a drugi z małżonków nie wyraził na to zgody. W tym czasie nie dochodziło między małżonkami do sporów na tle zarządu majątkiem wspólnym.

W marcu 2020r. powód ostatecznie wyprowadził się z domu w W. i od tego czasu już tam nie zamieszkiwał.

Pozwem z dnia 24.03.2022r. M. K. (2) wniosła o rozwiązanie jej małżeństwa z M. K. (1) poprzez rozwód. Sprawa ta prowadzona jest przez Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. pod sygn. akt XIV C 288/22. Postanowieniem wydanym dnia 01.08.2022r. Sąd Okręgowy udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania poprzez zobowiązania M. K. (1) do uiszczania do rąk M. K. (2) tytułem zabezpieczenia potrzeb rodziny kwoty 2.800 zł miesięcznie. Nadto w pkt 2 postanowienia M. K. (1) został zobowiązany do jednorazowego uiszczenia do rąk M. K. (2) kwoty 4.000 zł tytułem niezaspokojonych potrzeb za okres od dnia złożenia pozwu do dnia 31.07.2022r.

Dnia 01.07.2022 r. aktem notarialnym rep A nr 1142/2022 sporządzonym przed notariuszem M. J. w P. małżonkowie dokonali sprzedaży swojego domu położonego w W. i podzielili pomiędzy siebie uzyskaną z tego tytułu sumę pieniężną.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpis skrócony aktu małżeństwa /k. 9/; postanowienie SR w Wągrowcu sygn. akt II Kp 111/16 /k. 10-12/; wyrok SR w Wągrowcu sygn. akt II K 259/16 /k. 1314/; wyrok SR w Wągrowcu sygn. II K 12/17 /k. 15-16/, wyrok SR w Wągrowcu sygn. II K 287/18 /k. 17/; wydruki z systemu (...)k. 1821/; dane z systemu PESEL-SAD /k. 28-37/; kopia dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy XIV C 288/22 SO w Poznaniu /k. 79-105/; zdjęcia /k. 118-koperta/; kopia aktu notarialnego /k. 119, 141-147v/; potwierdzenia przelewów /k. 120-121/; wydruki wiadomości e-mail oraz zrzuty ekranów /k. 122, 124-127, 148-157/; faktura /k. 123/; postanowienie SR w Wągrowcu sygn. II Ko 1400/17 /k. 138/; pismo /k. 139-139v/; umowa kupna /k. 140/; oraz z zeznań powoda M. K. (1) /k. 129-130, 132- płyta CD, 172-173, 177-płyta CD/ pozwanej M. K. (2) /k. 173-174, 177-płyta CD/ i zeznania świadka M. K. (5) /k. 171-172, 177-płyta CD/, a nadto z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy SR w Wągrowcu sygn. II K 259/16, I. N. 388/16/1 i SO w Poznaniu sygn. XIV C 716/16.

Na wstępie godzi się zauważyć, że oceniając zeznania powoda, pozwanej i świadka M. K. (5), Sąd brał je pod uwagę tylko w takim zakresie, w jakim miały one znaczenie dla przedmiotu niniejszego postępowania. Należy bowiem zauważyć, że część z okoliczności podnoszonych przez strony oraz świadka, w ich ustnych wypowiedziach dotyczyła kwestii rozpadu małżeństwa stron, tego kto i w jakim stopniu przyczynił się do takiej sytuacji i innych okoliczności mających znaczenie jedynie w toku sprawy rozwodowej. W toku tego postępowania Sąd zajmował się zaś jedynie kwestią zasadności ustanowienia rozdzielności majątkowej w małżeństwie stron oraz jej daty początkowej.

Zeznania powoda M. K. (1) Sąd uznał za wiarygodne w części, w jakiej pokrywały się one z pozostałym zgromadzonym w toku tego postępowania materiałem dowodowym. W szczególności Sąd dał wiarę zeznaniom powoda co do faktu, że po 2016r. zdarzało się, że zamieszkiwał w domu swoich rodziców lub w wynajętym lokalu, łożył na utrzymanie domu oraz wspólnych dzieci stron postępowania, wyjeżdżał wraz z pozwaną i ich dziećmi na wakacje, a nadto, że po 2016r. nie zdarzyło się aby jeden z małżonków chciał zaciągnąć zobowiązanie finansowe lub kupić czy nabyć składnik majątkowy, a drugi się temu sprzeciwił oraz że przed wytoczeniem niniejszego powództwa pomiędzy małżonkami nie toczyły się postępowania o ustanowienie rozdzielności majątkowej. A niewiarygodne Sąd uznał natomiast zeznania pozwanego

co do tego, że po 2016r. nigdy więcej nie zamieszkiwał on już wspólnie z pozwaną, gdyż twierdzenia te stały w jawnej sprzeczności z zeznaniami M. K. (2) oraz że nie dokładał się pozwanej do zakupu samochodu w 2018r., albowiem twierdzenia te sprzeczne były z dowodem w postaci wydruków potwierdzeń przelewów, przedłożonych przez M. K. (2) (k. 120 akt).

W ocenie Sądu zeznania M. K. (2) zasługiwały na miano wiarygodnych były bowiem jasne, spójne i logiczne, a nadto ich treść korelowała z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym. W szczególności Sąd dał wiarę pozwanej, że po 2016r. powódłożył na utrzymanie ich wspólnej rodziny, wyjeżdżał z nimi wspólnie na wakacje, okresowo zamieszkiwał w ich wspólnym domu w W. a nadto dołożył się do zakupu samochodu dla niej. Nadto Sąd miał na uwadze, że pozwana przyznała, że po 2016r. nie zdarzyło się by jeden z małżonków chciał zaciągnąć zobowiązanie finansowe lub kupić czy nabyć składnik majątkowy, a drugi się temu sprzeciwił oraz że przed wytoczeniem niniejszego powództwa pomiędzy małżonkami nie toczyły się postępowania o ustanowienie rozdzielności majątkowej.

Również zeznania świadka M. K. (5) nie wzbudziły wątpliwości Sądu były bowiem jasne i logiczne, a nadto nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Autentyczność dokumentów przedstawionych przez strony postępowania oraz zgromadzonych w jego toku nie była kwestionowana przez żadną z nich ani też nie wywołała żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości. Zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowiły one dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenie zawarte w ich treści. Do sprawy przedłożono również odpis aktu małżeństwa stron. Jako dokument urzędowy zgodnie z dyspozycją art. 244 § 1 i 2 k.p.c. stanowił dowód tego, co zostało w nim w sposób urzędowy zaświadczone.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą prawną roszczenia powoda był art. 52 § 1 i 2 k.r.o., zgodnie z którym z ważnych powodów każdy małżonek może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej. Rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

W orzecznictwie i doktrynie uznaje się za ważny powód ustanowienia rozdzielności majątkowej między innymi sytuację trwałego i zupełnego rozkładu pożycia małżeńskiego. Sytuacja, w której małżonek ma podstawy do domagania się rozwodu, stanowi w zasadzie dostateczny powód, w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o., żądania przez tegoż małżonka ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Ustalenie, że w małżeństwie stron nastąpił trwały i zupełny rozkład pożycia małżeńskiego, eliminuje możliwość oddalenia żądania małżonka ustanowienia rozdzielności majątkowej. Z art. 52 § 2 k.r.o. wynika zaś, że w wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa. Takim wypadkiem jest separację faktyczną małżonków, uniemożliwiającą im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym i najczęściej zarazem stwarzającą zagrożenie dla interesów majątkowych jednego lub nawet obojga małżonków. W postanowieniu z dnia 14.02.2020 r. sygn. akt V CSK 351/19 Sąd Najwyższy podkreślił jednak, że wskazanie w art. 52 § 2 k.r.o., iż wyjątkowym wypadkiem uzasadniającym możliwość ustanowienia rozdzielności majątkowej z dniem wcześniejszym niż wytoczenie powództwa jest okoliczność, że małżonkowie żyli w rozłączeniu, nie oznacza, iż w każdym przypadku życia w rozłączeniu sąd ma obowiązek ustanowienia rozdzielności majątkowej z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, lecz jedynie możliwość ustanowienia tej rozdzielności w takiej sytuacji. Występująca w art. 52 § 1 k.r.o. klauzula "ważnych powodów" ma charakter elastyczny i pozostawia sądowi meriti szeroki margines swobody, wymagający subiektywnej i zindywidualizowanej oceny w każdej sprawie. Sama okoliczność istnienia między małżonkami separacji faktycznej nie przesądza o zasadności ustanowienia rozdzielności majątkowej, przy czym nie każda postać separacji faktycznej może stanowić ważny powód ustanowienia rozdzielności majątkowej (tak postanowienie SN z dnia 18.01.2022 r., sygn. I CSK 29/22). Ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej między małżonkami, którzy pozostawali we wspólności ustawowej lub umownej, z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa jest dopuszczalne w zasadzie tylko wtedy, gdy z powodu separacji faktycznej (życia w rozłączeniu) niemożliwe było już w tym dniu ich współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2008 r., II CSK 371/08, OSNC

2009, nr 12, poz. 171). W postanowieniu z dnia 13 marca 2019 r., sygn. akt II CSK 476/18 Sąd Najwyższy stwierdził zaś, że separacja faktyczna może być ważnym powodem orzeczenia rozdzielności majątkowej, o ile taki stan rzeczy uniemożliwia lub znacznie utrudnia małżonkom współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym, pociąga za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków lub też skutkuje trwałym zerwaniem wszystkich stosunków majątkowych i brakiem możliwości podejmowania wspólnych decyzji gospodarczych.

Przenoszą powyższe rozważania na grunt niniejszego postępowania na wstępie stwierdzić należy, że powództwo M. K. (1) zasługiwało na uwzględnienie co do zasady. W toku procesu jasne stało się bowiem, że pomiędzy stronami nastąpił trwały i zupełny rozkład pożycia małżeńskiego w każdym jego aspekcie, w tym również finansowym i gospodarczym. Zauważyć zresztą należy, że ostatecznie fakt ten nie był kwestionowany przez stronę pozwaną. Nie bez znaczenia pozostaje także, że pomiędzy stronami toczy się obecnie sprawa o rozwód, zainicjowana zresztą przez pozwaną M. K. (2).

Kwestią sporną pomiędzy stronami pozostawała data, z jaką Sąd powinien ustanowić rozdzielność majątkową w ich małżeństwie. Powód domagał się by była to data 01.04.2016 r., przy czym jako powód ustanowienia rozdzielności z tą właśnie datą wskazywał fakt, że od tego dnia nie zamieszkuje z pozwaną, przez co ustały ich więzi gospodarcze. Natomiast pozwana domagała się, by data ta ustalona została na dzień 01.03.2020r. kiedy to pozwany faktycznie i ostatecznie wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego przez nich domu. Po dokładnym przeanalizowaniu całości materiału dowodowego zgromadzonego w toku tego postępowania, Sąd podzielił stanowisko strony pozwanej.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że nie było przeszkód prawnych do uwzględnienia uznania powództwa przez M. K. (2). W myśl art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy uznanie przez pozwaną powództwa co do ustanowienia rozdzielności majątkowej z dniem 1 marca 2020r., nie można uznać ani za sprzeczne z prawem lub z zasadami współżycia społecznego, ani też za zmierzające do obejścia prawa. Oznacza to, że Sąd był związany stanowiskiem M. K. (2).

Natomiast jeśli chodzi o ustanowienie rozdzielności majątkowej z datą wcześniejszą, niż uznana przez pozwaną, tj. od dnia 1.04.2016r., w ocenie Sądu powód nie udowodnił (art. 6 kc), jakoby z chwilą wcześniejszą niż data wskazana przez pozwaną, w małżeństwie stron nastąpiła tego rodzaju separacja faktyczna, która uniemożliwiała lub znacznie utrudniała małżonkom współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym i zarazem stwarzała zagrożenie dla ich interesów majątkowych. Jak bowiem wskazano wcześniej, o ile dla uwzględnienia przez Sąd roszczenia o ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej co do zasady wystarczające jest udowodnienie, że występuje ku temu ważny powód, o tyle ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, wymaga wykazania, że w sprawie występuje wyjątkowy wypadek(art. 52 § 2 zd. 2 krio). W toku niniejszego postępowania strona powodowa podnosiła, że powodem ustanowienie rozdzielności majątkowej z datą 01.04.2016r. był fakt, że od tego dnia M. K. (1) nie zamieszkiwał już wspólnie z M. K. (2), a zatem doszło pomiędzy nimi do tzw. separacji faktycznej. Podkreślić w tym miejscu należy, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego samo wykazanie, że małżonkowie żyli w rozłączeniu, nie stanowi automatycznej przesłanki do obowiązkowego ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa. Separacja faktyczna może być ważnym powodem orzeczenia rozdzielności majątkowej, o ile taki stan rzeczy uniemożliwia lub znacznie utrudnia małżonkom współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym, pociąga za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków lub też skutkuje trwałym zerwaniem wszystkich stosunków majątkowych i brakiem możliwości podejmowania wspólnych decyzji gospodarczych (tak postanowienie SN z dnia 18.01.2022 r., sygn. I CSK 29/22 i z dnia 13 marca 2019 r., sygn. akt II CSK 476/18). Zgodnie z art. 6 k.c. obowiązek udowodnienia istnienia takich okoliczności spoczywał na M. K. (1). W ocenie Sądu powód obowiązkowi temu nie sprostał. W toku postępowania Sąd ustalił bowiem, że nawet mieszkając osobno, strony do pewnego stopnia nadal współdziałały w sprawach majątkowych m.in. poprzez wspólne łożenie na utrzymanie ich domu. Powód sam przyznał, że przesyłał żonie pieniądze na opłacanie rachunków, nawet kiedy mieszkał u rodziców. Okoliczności takie wynikając także ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w postaci potwierdzeń przelewów, przedłożonych do akt sprawy przez pozwaną. Co więcej, w 2018r. M. K. (1) dołożył się pozwanej do zakupu innego

samochodu, przekazując na jej rachunek bankowy kwotę 2.000 zł, a w tytule przelewu wpisując „na samochód”. Dalej Sąd ustalił, że w okresie pomiędzy kwietniem 2016r. a marcem 2020r. powód nie tylko kilkakrotnie wyjeżdżał wspólnie z żoną i dziećmi na wakacje, ale też w różnym czasie zamieszkiwał razem z nimi w domu w W.. Należy zauważyć, że wyjaśnienia powoda, jakoby wszystko to robił tylko po to by spotkać się z dziećmi bądź wyjechać z nimi na wakacje Sąd oceniła jako niewiarygodne i sprzeczne z zasadami logiki. Jeśli powód chciał spędzić czas z dziećmi mógł to zrobić bez obecności pozwanej. Nawet gdyby M. K. (2) próbowała utrudnić mu kontakty z małoletnimi, powód mógł przecież wystąpić do sądu z wnioskiem o uregulowanie kontaktów. Co prawda, pozwem złożonym dnia 14.06.2016r. do Sądu Okręgowego w Poznaniu M. K. (2) wniosła o rozwiązanie jej małżeństwa a M. K. (1), jednak postępowanie to zostało zawieszona na jej wniosek z dnia 08.11.2016r., a następnie mocy art. 428 § 2 k.p.c. umorzona postanowieniem z dnia 26.02.2018r. Co istotne, jako powód zawieszenia postępowania pozwana wskazywał chęć ratowania małżeństwa. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że samo powód złożył do Sadu Rejonowego w Wągrowca wniosek o wyjaśnienie wątpliwości co do wykonania kary orzeczonej wobec niego wyrokiem z dnia 22.06.2016r. sygn. akt II K 259/16 w zakresie zakazu zbliżania się do M. K. (2). Nawet zatem jeśli przyjąć, że w okresie od kwietnia 2016r. do marca 2020r. zdarzało się, że pomiędzy M. K. (2) a M. K. (1) dochodziło do kłótni i nieporozumień, w wyniku czego powód okresowo opuszczał ich wspólny dom, to w ocenie Sądu brak było podstaw do stwierdzenia, że wszystkie te zawirowania i w efekcie stan stosunków pomiędzy małżonkami był tak zły, że uniemożliwiał lub znacznie utrudniał im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym lub że pociągał za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków. Zresztą w toku niniejszego postępowania obydwój małżonkowie przyznali wprost, że w okresie od kwietnia 2016r. do marca 2020r. nie zdarzyło się, aby jeden z nich chciał zaciągnąć zobowiązanie finansowe lub kupić czy nabyć składnik majątkowy, a drugi się temu sprzeciwił. W ocenie Sądu gdyby sytuacja pomiędzy małżonkami faktycznie była tak zła, że nie potrafili oni współdziałać w sprawach majątkowych lub że przez stan ich stosunków istniało niebezpieczeństwo naruszenia lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków, powód lub pozwana już wcześniej wystąpiliby z powództwem o ustanowienie przez sąd rozdzielnosci majątkowej w ich małżeństwie. Tak się natomiast nie wydarzyło.

Konkludując, skoro w toku postępowania ustalono, że choć w okresie od kwietnia 2016r. do marca 2020r. pomiędzy stronami faktycznie okresowo istniał stan separacji faktycznej, to jednak nie miał on takiego charakteru, że uniemożliwił lub znacznie utrudnił małżonkom współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym, ewentualnie pociągał za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków lub też skutkowało trwałym zerwaniem wszystkich stosunków majątkowych i brakiem możliwości podejmowania wspólnych decyzji gospodarczych, a nadto, że obecnie strony nie tylko znajdują się w separacji faktycznej, ale też nastąpił pomiędzy nimi trwały rozkład pożycia i więzi, w tym również majątkowych, o czym świadczyć może konieczność udzielenia przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w toku sprawy rozwodowej zabezpieczenia poprzez zobowiązanie M. K. (1) do łożenia kwoty 2.800 zł miesięcznie tytułem zaspokojenia potrzeb rodziny wraz ze zobowiązaniem go do uiszczenia na rzecz M. K. (2) kwoty 4.000 zł tytułem niezaspokojonych potrzeb rodziny za okres sprzed zapadnięcia tego postanowienia (sygn. akt XIV C 288/22 z dnia 01.08.2022r.) oraz mając na uwadze, że M. K. (2) uznała powództwo w części, wnosząc o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej z dniem 01.03.2020r., a zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd związany jest uznaniem powództwa, Sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku, w pozostałym zakresie powództwo M. K. (1) oddalając (pkt 2).

O kosztach procesu rozstrzygnięto w pkt 3 wyroku na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., zgodnie z którym wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań koszty procesu mogą zostać stosunkowo rozdzielone między stronami lub ulegają wzajemnemu zniesieniu.

sędzia Rafał Agaciński